

Položaj v Italiji je napet

Pred dnevi je bil aretiran v Rimu, na za-
porno povelje sodnika Tamburina iz Pado-
ve, general Miceli, bivši poveljnik obvešče-
valne službe Sid, pod obtožbo, da je priprav-
ljal vojaški državni udar. Generala, ki ga je
pri aretaciji baje obšla slabost in so ga zato
spravili v rimsko vojaško bolnišnico, seve-
da pod stražo, so že prepeljali v Padovo, v
tamkajšnjo vojaško bolnišnico, a vsak čas
ga bodo baje spravili v navadni zapor, ker
pravi zdravniško poročilo, da je pri najbolj-
šem zdravju.

Micelijeva aretacija je vzbudila senzaci-
jo v javnosti, predvsem zaradi odločnosti
sodnika Tamburina, ki vodi tudi preiskavo
o prevratni fašistični skupini »Rosa dei ven-
ti« (Vetrnica). Očitno ima sodnik v rokah
že take dokaze, da se ni pomišljal aretirati
Micelija in tako izzvati skrajno desničarske
oziroma fašistične in filofašistične kroge.
Kot dober znak si je razlagati, da vojska ni
reagirala, niti polemično, kar bi dokazo-
valo, da so bili filofašisti v vladi bolj ali
manj osamljeni. Seveda pa bo treba videti,
s kakšnimi dokazi razpolaga sodnik Tambu-
rino, kajti če bi se izkazalo, da so prešibki
za to, da bi postavili Micelija pred sodišče,
bi lahko imelo to ravno obratne posledice,
kot pa si želijo antifašisti, kajti potem bi se
zazdel Miceli pred javnostjo kot žrtev pre-
ganjanja. Zato javnost z nestrpnostjo pri-
čakuje rezultate preiskave. Vsekakor je ta
aretacija — in druge obtožbe, ki so ji sle-
dile in od katerih je ena naperjena tudi pro-
ti karabinjerskemu majorju Mauru Ventu-
riju, vodji urada »D« SID-a, povečala poli-
tično in psihološko napetost v državi, prav
tako tudi polemike med sodišči v Padovi, Ri-
mu in drugod, katero je pristojno za prei-
skavo o novofašistični oziroma skrajno-de-
sničarski zaroti.

Napetost povečujejo razkritja o fašistični
zaroti, ki se je nameravala med veliko-
šmarenškimi počitnicami letos polastiti
predsednika Leoneja v kvirinalni palači v
Rimu ter ga prisiliti, da bi prebral razglas
o razpustu parlamenta in o zasedbi Rima
po vojaštvu. Okrog sto do zob oboroženih
zarotnikov je baje nameravalo vdreti v pa-
lačo na Kvirinalu, vendar je nekdo javil
varnostnim oblastem njihovo namero, ki je
ostala tako samo v načrtu. Kaj bo dokazala
preiskava — obtoženih je nekaj desetih lju-
di — se seveda ne ve, a bati se je, glede na
prakso italijanskih sodišč, da se bo vlekla
(nadaljevanje na 2. strani)

ENOBARVNA VLADA

Več kot mesec dni po odstopu Rumorje-
ve levsredinske vlade je Italija še vedno
brez svojega osrednjega političnega vodstva.
Mandatar za sestavo nove vlade, poslanec
Aldo Moro je doslej le ugotovil, da se stran-
ke leve sredine nikakor ne morejo spora-
zumeti za novo skupno vlado, čeprav se vsi
izjavljajo za levsredinsko politiko. Kaže to-
rej, da bo Aldo Moro sestavil enobarvno de-
mokristjansko vlado, kateri so socialisti in
republikanci že zagotovili podporo v parla-
mentu, če se bo predstavila s sprejemljivim
gospodarskim in socialnim programom.

Edino neznanko predstavljajo socialni
demokrati, ki se doslej upirajo enobarvni
vladi, češ da obstaja nevarnost, da bi takš-
no vlado v parlamentu dejansko pogojevali
komunisti.

Poslanec Moro je v tej zvezi posredno že
odgovoril, da si prizadeva za sestavo takšne
vlade, ki bi se v političnem pogledu gibala v
okviru leve sredine, a da se hoče predsta-
viti s takšnim gospodarskim in socialnim
programom, kakršnega zahtevajo trenutne
razmere v državi, pri čemer očitno računa
na zunanjo podporo socialistov in republi-
kancev.

Demokristjani, socialisti in republikanci
imajo v parlamentu večino in bi Morova
vlada prejela zaupnico tudi v primeru, da
bi socialni demokrati glasovali proti in pre-
šli v opozicijo. Seveda takšno stanje prav
gotovo ni idealno, kajti utegne povzročiti
celo vrsto posledic, predvsem znotraj Kr-
ščanske demokracije in socialdemokratske
stranke.

Toda bolj kot oblika vlade je v sedanjem
kočljivem trenutku važen njen program. Ši-
roke ljudske množice namreč ne zanima
toliko, kdo bo minister in kateri stranki pri-
pada, temveč predvsem, ali bo vlada spo-
sobna odpraviti gospodarsko krizo, zajezi-
ti inflacijo, preprečiti še večjo brezposelnost,
zagotoviti delovanje državne uprave in ne
nazadnje utrditi demokratične institucije in
v kali zatreti vse fašistične prevratniške po-
skuse.

Gre seveda za težavne in konkretne na-
loge, katerih izpolnjevanje pa je nujno, kajti
v nasprotnem primeru si Italija more že se-
daj odpisati besedo »demokracija« iz svojega
slovarja in biti pripravljena na kakršnoli
totalitarne avanture.

V čem je fašistična nevarnost v Italiji

Že nekaj let — in vedno bolj — se raz-
vnamajo v Italiji polemike o fašističnem te-
rorizmu, »črnih zarotah« in drugih oblikah
nove fašistične aktivnosti in nevarnosti. V
našem listu, katerega načelno stališče v o-
brambo demokracije in proti vsakršnemu
fašizmu v preteklosti in sedanjosti je, mi-
slimo, vsej javnosti dobro znano, nismo ni-
koli bili plat zvona proti fašizmu, ker se
nam je zdelo preveč nerealistično kričati o
fašistični nevarnosti v državi, ki že ima za
seboj žalostno izkušnjo s fašizmom in kjer
je, kot kažejo volivni rezultati, precej nad
90 odstotkov volivcev protifašistično usmer-
jenih. Če danes v uvodniku obravnavamo to
temo, jo obravnavamo zato, ker menimo, da
so se razmere v Italiji zadnji čas tako spre-
menile, da je postala fašistična nevarnost
realnejša, ne pa zato, ker bi menili, da se
je fašizem v Italiji tako okrepil in razra-
sel, da spravlja v nevarnost italijansko de-
mokracijo. Ta trditev se zdi protislovna, a
samo navidez.

Res je, da so dosegli novofašisti — mi-
sovcji — pri zadnjih deželni volitvah na
Sardiniji in pri političnih ter socialnih vre-

njih v južni Italiji določene uspehe, ki jih
ni podcenjevati, vendar pa smo še vedno
trdno prepričani, da s svojo lastno politično
močjo ne morejo omajati, kaj šele zrušiti
demokracije, dokler je v veljavi sistem svo-
bodnega političnega tekmovanja po pravi-
lih demokratičnih svoboščin, ki jih jamči u-
stava italijanske republike. Po našem mne-
nju ni in po vsej verjetnosti ne bo nikoli ne-
varnosti, da bi mogli fašisti z volitvami ali
s kako politično kombinacijo priti na oblast.
Zato je kričanje o fašistični nevarnosti v
tem smislu ne le nespametno, ampak tudi
škodljivo, ker kaže premalo zaupanja v zdra-
vo pamet in v demokratični čut italijan-
skega ljudstva ter vzbuja tako nezaupanje
v moč in prihodnost demokracije ter v zdra-
vilni učinek preteklih izkušenj. Toda po dru-
gi strani se danes v Italiji dogajajo stvari,
ki bi mogle biti fašizmu v prid in mu igra-
ti na roke ter mu dati nepričakovano pri-
ložnost, da se prikljubi do vzvodov obla-
sti, neglede na svojo šibko oporo pri ma-
sah volivcev. To priložnost mu dajejo de-
mokratične politične stranke same s svojo
(Dalje na 7. strani)

RADIO TRST A

:: NEDELJA, 10. novembra, ob: 8.00 Koledar. 8.05 Slovenski motivi. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 Sv. maša. 9.45 Komorna glasba Paganinija. 10.15 Poslušali boste. 11.15 Mladinski oder: »Scurpidu«. Napisal Luigi Capuana, dramaturgiziral Mar. Kalan. Prvi del. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 12.30 Glasbena skrinja. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 13.30-15.45 Glasba po željah. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Orkester proti orkestru. 16.00 Šport in glasba. 17.00 »V vrsti«. Radijska drama, napisal Gennaro Aceto. Prevredla Alenka Rebula. RO. Režija: Jože Peterlin. 18.00 Nedeljski koncert. Haydn: Kancertantna simfonija v b duru. 18.45 Ljudska glasba iz vseh dežel. 19.30 Zvoki in ritmi. 20.00 Šport. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 22.00 Nedelja v športu. 22.10 Sodobna glasba. 22.20 Pesmi za vse okuse.

:: PONEDELJEK, 11. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za srednje šole) »Ksaver Meško — ob stoletnici rojstva«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost, književnost in prireditve. 18.30 Radio za šole (za srednje šole - ponovitev). 18.50 Baročni orkester. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 19.20 Jazz glasba. 20.00 Športna tribuna. 20.35 Slovenski razgledi: Naši kraji in ljudje v slovenski umetnosti - Slovenski trio: pianist Aci Bertonec, violinist Dejan Bravničar, violončelist Ciril Škerjanec. Beethoven: Trio v b duru, op. 11 - Slovenski ansambli in zbori. 22.15 Glasba v noč.

:: TOREK, 12. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Pratika, prazniki in obletnice, slovenske viže in popevke. 12.50 Medigra za glasbila s klaviaturo. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Kitarist Ivan Kalcina. 18.50 Jazz kvartet Chucka Mangioneja. 19.10 Ksaver Meško v spominih sobrata Jakoba Sokliča (Martin Jevnikar). 19.25 Za najmlajše: pravljice, pesmi in glasba. 20.00 Šport. 20.35 Benjamin Britten: Privijanje vijaka, opera, vodi Ettore Gracis. 22.25 Nežno in tiho.

:: SREDA, 13. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol) »Zdaj pa zapojmo!«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za prvo stopnjo osnovnih šol - ponovitev). 18.50 Violončelist Heinrich Klug, pianist Herbert Spitzenberger. 19.15 Družinski obzorik. (Ivan Theuerschuh). 19.35 Zbori in folklor. 20.00 Šport. 20.35 Simfonični koncert. Vodi Aladar Janes. Orkester in zbor »Jacopo Tomadini« iz Vidma. 21.45 Pesmi brez besed.

:: ČETRTEK, 14. septembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Slovenski razgledi. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Skladatelj naše dežele: Danilo Švara (Milko Renar). 19.10 Italijansko gledališče v Ljubljani (Andrej Bratuž). 19.25 Za najmlajše »Pisani balončki« (Krasulja Simoniti). 20.00 Šport. 20.35 »Denar«. Komedia v treh dejanjih, napisal Andrej Kobal. RO. Režija: Jože Peterlin. 22.35 Oddih ob glasbi.

:: PETEK, 15. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.40 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol) »Po naši deželi: Gropada-Padriče«. 12.00 Opoldne z vami. 13.30 Glasba po željah. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Radio za šole (za II. stopnjo osnovnih šol - ponovitev). 18.50 Sodobni italijanski skladatelji. 19.10 Pripovedniki naše dežele: Boris Pangerc: »Jesen v bregu«. 19.20 Jazz glasba. 20.00 Šport. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Vokalno instrumentalni koncert. Vodi Robert Shaw. 21.35 V plesnem koraku.

:: SOBOTA, 16. novembra, ob: 7.00 Koledar. 7.05 Jutranja glasba. 11.35 Poslušajmo spet. 13.30 15.45 Glasba po željah. 15.45 Avtoradio - oddaja za avtomobiliste. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost. 18.30 Duo Pahor - Slama: Miloš Pahor - kljukasta flavta, Dina Slama - špi-net, Glancarlo Facchinetti: Tri skladbe (1972); Primož Ramovš: Pogled. 18.50 Glasbena zlepljenka. 19.10 Liki iz naše preteklosti: »Narte Velikonja«. (Martin Jevnikar). 19.20 Pevska revija. 20.00 Šport. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Beli grad - zakleti grad«. Napisal Rado Bednarik, dramaturgiziral Aleksij Pregarc. Režija: Stana Kopitar.

Položaj v Italiji je napet

(nadaljevanje s 1. strani)

dolgo časa, morda leta, in da ne bo pripeljala nikamor ter bo vse poniknilo v pesku bi-rokracije ali političnega oportunizma, javnost pa bo pustila v negotovosti ter bo tako povečala zmedo in negotovost.

Po drugi strani so zaostrele politično ozračje tudi demonstracije, ki so jih priredile v torek zunajparlamentarne skrajno le-ve skupine proti obisku Henryja Kissingerja v Rimu. Tja je prišel sicer zaradi odprtja mednarodne konference Organizacije Združenih narodov za prehrano in poljedelstvo FAO o pomoči stradajočim v svetu, a je imel tudi pogovore z italijanskimi državniki ter je obiskal papeža. Italijanska skrajna levica dolži Kissingerja, da se hoče vmešavati v italijanske notranje zadeve (v smislu, da bi preprečil levici prihod na oblast) in tako ogroža suverenost Italije. Demonstriralo je nekaj deset tisoč ljudi, v splošnem še kar mirno, toda razne skupine skrajnih struj so zažgale palačo ameriške nadnacionalne družbe »Honeywell« (pogorela so tri nadstropja) in prostore ameriškega dnevnika »The American«, ki izhaja v Rimu. Kissingerja je ščitilo izredno veliko število policijskih agentov in drugih varnostnih sil. Ni verjetno, da je odnesel iz Italije posebno ugoden vtis.

Ce poleg tega upoštevamo, da je Italija že mesec dni brez vlade in da vse kaže, da tudi Morov trud še ne bo kmalu rodil uspe-

ha — sestavil bo, kot menijo, lahko samo enostrankarsko vlado, sestavljeno iz samih krščanskih demokratov, ki bi jo stranke leve sredine podpirale v parlamentu — potem se res lahko reče, da preživlja italijanska republika kritične dni. Položaj otežujejo še stavke, ki se v nemajo po že znanem sistemu »razčlenjenih stavk« in v okviru katerih bo v petek štiriurna splošna stavka. Vse to lahko pripelje tudi do kake politične — ter seveda gospodarske — katastrofe. O tem, kdo je vsega tega kriv, se niti že več ne razpravlja.

SKORO 300 POŽAROV

Iz podatkov, ki jih je objavilo italijansko društvo Svetovnega sklada za naravo WWF, izhaja, da je v gozdovih Furlanije - Julijske krajine izbruhnilo od 1. januarja 1973 do 31. avgusta 1974 297 požarov. Požari so zajeli 7.662 hektarov, od teh jih je bilo 20 odstotkov uničenih. V glavnem so te požare zakrivali malomarni in nepazljivi izletniki, ki brezvestno mečejo čike iz avtomobilov.

Najbolj prizadeta je v Italiji v tem pogledu dežela Toskana, kateri sledijo Liguria, Kampanja in Kalabrija, najmanj škode pa so zabeležili v Dolini Aosta, kjer je bilo v omenjenem obdobju komaj 23 požarov.

Mihec in Jakec se menita, de bi šla cabat balo

— E, dragi moj Jakec, če si ti pogruntau, kaku boš pršu do dnarja, sm tudi jest nekej najdu. Jest bom šou touč balon. Dan-danes tašno delo dobro plačajo.

— Pej kam boš šou? Sej ne znaš jegrat, ko je vre tolko let pasalo, kar si hodu na igrišče.

— Je res, de je vre pasalo nekej let, ma sm še zmeri dober. Jest sm biu zmiram priden za cabat balo in tudi zdej se ne ustrašem. In zdej bom jegrau še bulše, zatu ke zdej dobro plačajo.

— Pej u kateri škvadri misleš jegrat?

— Tisto moram še premislet. Al bom šou h Bregi, al h Vesni, morbet h Primorji. Dobrega jegrausa povsod radi vzamejo. Samo se morem informirat, ki bulši plačajo.

— Ma moraš vedet, de pr ani škvadri ne plačajo vseh glih. Anem dajo več, anem mejn — koker se skaže na igrišči.

Ma moreš vedet, da ti jemaš še an faler: de si ti Slovec. Dragi moj, tebi že zastran tega ne bojo dali dosti.

— Sej ne bom šou jegrat u taljansko škvadro. Sej sm ti reku prej, de bom šou jegrat u ano slovensko ekipo.

— Neč ti ne pomaga, dragi moj. Tudi u slovenski škvadri so italijani bulše plačani.

— Ne stoj se bat, de se bom zgebu. Se bom predstavu pej ku Michelino in bom go-

voru samo taljansko. Taku bojo jemeli pred mano malo večji rešpekt in me bojo še bolj pošacali.

— E, Mihec, ne stoj si mislet, de boš do-bu buhvekej. Slovenski klubi nimajo dosti dnarja in tudi če čejo, ne morejo dosti dat.

— Jakec, ne stoj meni pravet! Lebezen do športa je velika in lebezen premaga vse težave. Če se bom jest dobro postavu in reku: taku al neč! boš vidu, de bojo najdli dnar. Bojo šli po vasi od hiše do hiše in bojo rekli, nej vsak nardi svojo narodno doužnost in pomaga plačat dobre jegrauce. Doužej je tašna akcija zmiram ratała. Nobeden si ne bo upau reč de ne.

— Kej češ reč, de bojo dali tudi zate, ke se boš predstavu ku Michelino?

— Se zna, de bojo. Še bol. Ke jest bom zabivau tašne gole, de bojo vsi veseli. Mojo fotografijo bojo denili u časnike in vse sorte. Boš vidu ti.

— Me jest vselih mislem, de videš ti vse preveč lepu. Sm slišau, de u enem odbori govorijo od olja de ricino. Samo ne znam, al ga bojo dajali tistem, ke slabo jegrajo, al tistem ke govorijo slovensko al tistem, ke ne bojo teli dat dnarja al kej. Jest bi vselih avakrat premislu.

— Jest sm, dragi moj, vse vre dobro premislu. Jest se bom ravnau taku, koker sm reku. Ne bom zinu ane slovenske besede; če mi bo kašen reku kej po slovensko, bom reku: na kapišo. Boš vidu, de bo šlo. Si bo-mo znali povedat.

— Ma, Buh ti dej!

PROSTOR MLADIH

Pred diskusijskimi večeri

V petek (8.t.m.) zvečer bo v prostorih Slovenske prosvete v ulici Donizetti 3-I prvi izmed diskusijskih večerov, ki bodo na programu to sezono. Začel se bo ob 20. uri. Na njem bo tekla razprava o temi: »Kaj je fašizem«. Pobudo za ta in za vse naslednje diskusijske večere je dala skupina kulturnih delavcev in časnikarjev, ki čutijo potrebo po odkriti in temeljiti diskusiji o slovenskih, državnih in mednarodnih problemih, da bi jih lahko bolje spoznali in se bolje znašli v današnjem zapletenem svetu. Skupino, ki je dala pobudo, sestavljajo: Martin Breclj, Marija Češcut (ki hkrati zastopa goriške kulturne delavce), Ivo Jevnikar, Franc Jeza, Saša Martelanc, Boris Pahor, Saša Rudolf, Igor Tuta in Ubald Vrabec. Odprta pa je tudi drugim — vsem, ki imajo kako izvirno misel in bi radi sodelovali pri tej pobudi.

Na te diskusijske večere in predvsem na prvega opozarjamo mladino, ki bo seveda lahko posegla v debato, kar je celo zelo zaželeno, kot nam je bilo zagotovljeno. Diskusijski večeri so v prvi vrsti namenjeni mladim, da se objektivno seznani s problemi, ki buri in razvne, pa tudi gnajajo današnje človeštvo. Seveda na teh diskusijskih večerih ne bo mogoče obravnavati vsega, vsaj ne letos, v tej prvi sezoni. Toda počasi bomo na njih le pretresli vsaj tiste probleme, ki so danes najbolj aktualni

in ki nas najbolj zanimajo. Vrsta diskusijskih večerov se bo začela z razpravo o fašizmu zato, ker je trenutno to najakutnejši problem v Italiji in ne samo v Italiji, kajti iz poročil s Koroškega je razvidno, da se kot tam nov nemški fašizem in si brusi zobe seveda — to je že kar normalno — najprej na Slovencih. Nihče ne more reči, kako se bo razvijal naprej spricho potu, ki mu jo dajejo vse tri avstrijske stranke v tekmovanju za te novofašistične glasove, ki nima jo lastne stranke. Prav tako še nihče ne more reči, če italijanski fašizem, povezan z ostalo reakcionarno družbeno plastjo, le ne bo poskusil v bližnji ali daljši prihodnosti kake pustolovščine, da bi se polastil oblasti. Naravno tega in drugih novofašizmov bo skušal osvetliti diskusijski večer, na katere-

ga so vabljeni ljudje vseh prepričanj, da se tako pretrese problem z vseh strani. Diskusijski večeri naj bi imeli pluralističen, to je resnično demokratičen značaj.

Na prihodnjih diskusijskih večerih bodo prišle na vrsto naslednje teme: »Smo Slovenci simpatičen narod?«, (odgovor ni nujno pritrdilen), »Kaj je socializem (in komunizem)?«, »Kaj je demokracija in kako naj bi delovala?«, »Ena ali več strank?«, »Ima vsak narod pravico do lastne države?«, »Koroška kot slovenski problem?«, »Evropska skupnost in narodne manjšine?«, »V čem je moč in v čem je nemoč naše manjšine?«, »Zakaj smo Slovenci majhen narod?«, »Problemi slovenske zgodovine?«, »Zakaj rajši beremo tuje kot naše pisatelje?«, »Kdo je delavski razred?«, »Slovenska skupnost in slovenska politika na Tržaškem in Goriškem?«, »Slovenska Benečija?«, »Zakaj so totalitarne ideologije tako privlačne za sodobnega človeka?« itd. Več tem bo tudi lahko združenih v enotno diskusijo.

KISSINGER POPRAVLJA PLOT

Ameriški zunanji minister Kissinger je spet na potovanju — pravi »večni Jud«. (Kissinger je judovskega rodu, njegovi starši so se preselili z otroki v Ameriko, da bi ušli hitlerjanskemu preganjanju v Nemčiji). Zadnji čas je obiskal nekaj držav na Srednjem in Bližnjem vzhodu, med drugimi Perzijo (v zvezi s petrolejem), obiskal pa je tudi Bukarešto in Beograd, medtem ko se je

sestal v Rimu tudi z grškim veleposlanikom. Kissingerju gre za to, da bi dosegel reden dotok petroleja brez višanja cen vsaj od Perzije, predvsem pa da bi popravil atlantski plot na južnovzhodnem koncu, iz katerega manjka po izstopu Grčije precej lat in skozi vrzel silijo kokoši — in bojeviti petelini — sovjetskega sosedu. Obiska v Bukarešti in v Beogradu sta bila na programu zato, ker vodita Romunija in Jugoslavija na tistem koncu najbolj neodvisno politiko, Romunija znotraj, Jugoslavija — čeprav komunistična država — pa zunaj sovjetskega bloka in Kissinger je hotel zvedeti, kaj misli njuni vladi.

V Rimu je skušal zabiti nekaj lat v atlantski plot in zamašiti vrzel kolikor se da. Med drugim je obljubil Italiji velikansko ameriško finančno pomoč. Potem pa se bo spet lotil arabsko-judovskega problema, kjer ga čaka morda najtežja naloga tega potovanja. Tam namreč oznanjajo na obeh straneh, da bo kmalu izbruhnila med njima nova vojna. In vse kaže, da se ne »hecajo«.

—o—

GLASBENA MATICA - TRST

Sezona 1974-75

DRUGI ABONMAJSKI KONCERT

V nedeljo, 10. novembra ob 17. uri v Kulturnem domu

SIMFONIČNI ORKESTER IN ZBOR RTV ZAGREB

Dirigent: Igor Kuljerić

Solisti:

Mirka Klarič - sopran

Mitja Gregorač - tenor

Ljerka Pleslić - Bielinski - klavir

—o—

Preteklo soboto je skupina mladih razdeljevala po hišah na Opčinah nylon vreče s prošnjo, da bi ljudje dajali vanje star papir in stare obleke. Izkupiček za papir in cunje je namenjen nekemu stradajočemu afriškemu plemenu. Pozneje so mladi pobrali vreče, ki so jih pustili ljudje pred hišnim pragom.

V nedeljo, 10. t.m. bo na Opčinah dan slovenskih skavtinj, dopoldne in popoldne, s skupnim kosilom in kurjenjem tabornega ognja popoldne.

Za učenje francoščine ne hodite v Montreal

(Piše Sonja iz Kanade)

Včeraj zvečer sva se vrnili z Lizo iz Montreala v Toronto. Mlajša sestra je bila v francoskem taboru v bližini, ko sem obiskovala jaz francoski tečaj, nad katerim pa sem bila osebno zelo razočarana. Naš profesor je bil prelen, da bi nas kaj naučil. Za »cultural activities« nas je vodil v »bars« in v »discotheques« — malokdaj pa pogledat zgodovinske zanimivosti. Torej pet tednov (poleg sobot in nedelj, ko smo imeli prosto) sem polovico tečaja kar špricala. Kakšna škoda, da nisem ostala doma in delala v istem taboru kot prej, kjer bi me rabili!

Zadnji teden so nas peljali za pet dni v Quebec City — govorit po francosko. Tam sem se kar »privežala« k drugi skupini (če se lahko tako reče). Imela sem se odlično in mesto dobro spoznala ter se celo več vadila po francosko kot bi sicer. Quebec je veliko manjši od Montreala in bolj v evropskem stilu. Po cestah se vidi konjičke s kočijami, ker je veliko turistov.

A tudi v Montrealu le ni bilo vse slabo. Izkušnja je bila živeti v »students' residence«. V začetku sem imela precej težav s tremi puncami, s katerimi sem morala bivati v istem stanovanju. Pile so kar skoz (hladilnik je bil poln piv), razgrajale ponoči in vabile fante v stanovanje. So me imele kot za norca, ko so me ob dveh ali celo ob štirih ponoči zbudile s trkanjem ali z mrzlo vodo. Čez en teden sem šla v stran, k stricu. Direktor mi je potem preskrbel

drugo sobo skupaj s tremi puncami, katerim sem lahko zaupala.

Koristilo pa mi je le. Srečala in spoznala sem študente in študentke iz vseh krajev Kanade, od Vancouvera do Halifaxa. Zdaj boljše razumem problem kanadskih Francozov. Nazadnje sem sklenila, da ne grem nikdar več v Montreal — se učit francosko. Kjerkoli drugje je bilo bolj resno. Da vlada take profesorje podpira, kot je bil naš, je res nerazumljivo — veliko nas je bilo nezadovoljnih in svoje mnenje smo tudi napisali.

Kmalu se bom vpisala na univerzo in teden kasneje se začno predavanja. Toda ugotovila sem, da sem ogromno pozabila od tistega, kar sem se učila v srednji šoli. Jutri bom začela ponavljati. Sedaj je ženja (18-letna punca) iz Ljubljane na obisku pri nas. Z njo se zelo dobro zastopim in se vadam več slovensko kot ona angleško, ko sem z njo. Edini moj problem je zdaj ta, za kateri jezik se bom odločila na univerzi: rusko, nemško ali francosko (lahko pa tudi dva kombiniram). Na žalost bom morala pustiti italijanščino — bi bilo preveč. Konec koncev pa bi celo lingvistiko lahko študirala. Tretji letnik univerze se lahko vpišem na univerzo v kaki tuji deželi in se mi tu v Kanadi šteje. Vendarle mislim, da se moram vpisati v kateri tistih držav, kjer govorijo jezik, ki ga bom študirala.

Lep pozdrav

Sonja

Koristna posvetovanja

Devinsko-nabrežinska občinska uprava je pred kratkim priredila vrsto posvetovanj v zgornjem predelu občine in občanom obrazilila osnutek sprememb obstoječega regulacijskega načrta. Posvetovanja so bila v Medji vasi za prebivalce Medje vasi in Štivan, v Mavhinjah za prebivalce Mavhinj in Cerovelj ter v Šempolaju za prebivalce Šempolaja, Praprota, Prečnika, Trnovce in Slivnega.

Kot je poročal župan Legiša, se je občinski odbor odločil za takšne sestanke v omenjenih vaseh, ker so te še vedno ohranile značaj homogene skupnosti, medtem ko takšnega značaja nimajo naselja v spodnjem predelu občine. Vsi sestanki so bili zelo dobro obiskani in ljudje so se živo udeležili razprave, dajali pripombe in nasvete in tudi kritizirali. Povsod je prišlo živo do izraza volja, da se ne izmaliči lice naših

vasi, da se zemlja ne prodaja in da se zagotovi razvoj omenjenih vasi.

Ljudje si še želijo takšnih srečanj, ki so koristni tako za upravitelje kot za občane in omogočajo neposredno sodelovanje ljudstva pri upravljanju javnih zadev.

—o—

VABILO

Društvo za varstvo okolja v občini Dolina vabi na predavanje primarija dr. Šalamuna iz Kopra in docenta dr. Jožeta Štirna iz Pomorskega inštituta v Piranu o: »Kako skušamo skrbeti za zdravo okolje na obali«.

Predavanje bo 8. septembra ob 20. uri v prostorih srednje šole »Simon Gregorčič« v Dolini.

RAZSTAVA BENEŠKIH SLIKARJEV

V tržaškem Jolly hotelu bosta od 9. t.m. dalje razstavljala slikarja Giuliano Beltrame in Roberto Lozzi. Beltrame se je rodil v Mestrah, kjer tudi stanuje in ustvarja, Lozzi pa je doma iz Benetk.

V prospektu, ki sta ga slikarja izdala, lahko beremo, da so Beltramejeve slike večkrat abstraktne, rad upodablja nečloveški svet, zna pa se tudi obniti na človeka, katerega bi si želel bolj humanega in spontanega.

Lozzi se razlikuje od prejšnjega predvsem v tem, da upodablja realnost. Zanima ga predvsem njegov rojstni kraj, se pravi kruta usoda mesta, ki počasi izginja in za katerega se nihče več ne meni.

Zanimivo in hvalevredno je dejstvo, da je prospekt, ki ga obiskovalci te razstave dobijo, dvojježen. Žal pa vsebuje slovenska predstavitev slikarjev nekaj napak in precej stilnih netočnosti. Kljub temu, pa bi lahko zgledu, ki sta ga slikarja dala, sledili tudi drugi umetniki, to bi bilo njim samim v korist, v kolikor bi tako nedvomno razširili krog obiskovalcev, ker bi si razstavo ogledalo tudi več Slovencev.

Italijansko - jugoslovanski sporazum za maloobmejno blagovno izmenjavo med gorško pokrajino na eni strani in področjem Nove Gorice, Sežane in Tolmina na drugi, je bil v obdobju april 1973 - marec 1974 le slabo izkoriščen. V primerjavi z obdobjem april 72 - marec 1973 je uvoz z jugoslovanskega področja padel za 76,4 odst. medtem ko je izvoz v istem časovnem razdobju narasel za 30,5 odst. Glede uvoza je padec zajel vse vrste blaga, tako je na primer popolnoma izginil uvoz svinine in perutnine, za skoro 99 odstotkov je padel uvoz neobdelanega in obdelanega lesa, uvoz klavne živine, govejega mesa (svežega in zamrznjenega) je padel za 84,9 odst., kurilnega lesa za 75,5 odst., papirja Kraft za 44,9 odst. kmetijskih pridelkov za 28,8 odst. in uvoz raznega blaga za 15,5 odst.

Vrednost v Italijo uvoženega blaga v obdobju 1.4.1973 - 31.3.1974 znaša 616 milijonov in 300 tisoč lir. V prejšnjem obdobju 1.4.1972 - 31.3.1973 je ta vrednost dosegla 2

milijardi in 614 milijonov lir. Vrednost blaga v izvozu je v zadnjem obdobju dosegla milijardo in 410 milijonov lir, v prejšnjem obdobju pa milijardo in 80 milijonov lir. Omeniti velja, da je vrednost celotne izmenjave med letoma 1963 in 1967 dosegla približno 10 milijard lir.

—o—

MARTINOVO V DSI

V ponedeljek, 11. decembra, priredi Društvo slovenskih izobražencev v Trstu martinovanje. Ker pade namreč letošnji četrti kulturni večer na Martinovo, so se organizatorji odločili, da ta praznik po starem slovenskem običaju slovesno počastijo. Za vse tiste, ki na Martinovo ne bodo šli na Prosek, bo v prostorih Slovenske prosvete v ulici Donizetti 3-I večer »Bridkih in pikastih«. Nastopil bo igralec Slovenskega gledališča Stan Raztresen. Začetek ob 20.15.

SPOROČILO VINOGRADNIKOM IZ REPNA

Pokrajinsko kmetijsko nadzorništvo v Trstu sporoča, da je bilo na podlagi deželnih zakonov 29.12.1965, šte. 33 in 28.11.1971, šte. 67 področje Repna priznано za oškodovano od vremenskih nepravil.

Vinogradniki iz Repna, ki so imeli škodo od slane dne 13. in 14. aprila letos, lahko predložijo prošnjo za dodelitev ugodnega posojila do vključno 8. decembra letos.

SLOVENSKI KULTURNI KLUB

V soboto 9. novembra bomo imeli na sporedu zanimiv

FILM

Začetek ob 19.15.

Če bo večina za to, se bomo po predvajanju filma pogovorili o njegovi problematiki.

Vabljeni!

Občinski svet v Dolini je razpravljal o spomeniku

Na zadnji seji dolinskega občinskega sveta (26. oktobra) se je med drugim razpravljalo o ureditvi spominskega parka v počastitev vsem padlim občanom v narodno-osvobodilnem boju. Po predloženem načrtu bo ta objekt stal v neposredni bližini občinskega športnega centra ter bo urejen v obliki naravnega parka, kjer se bodo lahko zbrale tudi večje skupine ljudi ob zraznih priložnostih.

Zadevni načrt je izdelala skupina treh strokovnjakov (arhitekta dr. Jagodic in Raca ter umetnik Palčič). Ko je župan pojasnil, je občina poverila sestavo načrta omenjenim strokovnjakom že pred dvema letoma, a ti so ga šele sedaj predložili. Le z velikimi naporji bo delo lahko dokončano do prvega maja, ko bomo praznovali 30-letnico osvoboditve.

Med razpravo so nekateri svetovalci izrazili stališče, da bi bilo bolje razpisati ja-

ven natečaj in potem izbrati najboljši načrt. Zato svetovalci niso imeli druge izbire kot načrt sprejeti ali ga zavrniti. Iz spoštovanja do padlih in da se omogoči izgradnja objekta v še pravočasnem roku, je občinski svet soglasno potrdil načrt in zadevne stroške v višini 33 milijonov lir. V imenu Slovenske skupnosti je svetovalec dr. Tul s kritično utemejitvijo obžaloval, da zaradi stiske s časom načrta ni mogoče več v ničemer spreminjati in da izdelovalci načrta niso smatrali za potrebno vzeti si eno uro časa, da bi osebno razložili načrt na predhodno sklicanem sestanku, ki so se ga udeležili številni predstavniki raznih vasi, prosvetnih društev in drugi.

Na priporočilo deželnega sveta je bil tudi ustanovljen antifašistični odbor, ki bo med drugim koordiniral in vodil proslave v zvezi s 30-letnico osvoboditve v občinskem okviru.

Vljudno prosimo,

da bi poravnali naročnino, bodisi po položnici bodisi v upravi, vsak dan od 9. do 12. ure, razen ob ponedeljkih in sobotah.

V Nadiški dolini iščejo nafto

V Nadiški dolini, v okolišju Podboresca, Šentlenarta, Sovodenj in Tipane so geologi še lansko leto ugotovili, da se nahajajo v globokih zemeljskih plasteh bogata ležišča nafte.

V Trstu se je že ustanovila posebna družba za mineralne preiskave, Soc. Adr. Ricerche minerarie, z glavnico sto milijonov lir, ki je že dobila od deželne uprave dovoljenje za prve vrtenine in črpanje nafte v Nadiških dolinah.

V okraju so se že pojavili prvi tovornjaki s potrebnimi napravami za začetna dela. Strokovnjaki izražajo veliko gotovost, da se bo črpanje nafte in zemeljskega plina izplačalo v dosegnem času.

Domačini tudi živahno razpravljajo o novem pojavu in o skritem bogastvu v globinah njih domačije.

Pojavljajo se že tudi skrite misli in želje, da bo nafta, ki ji že pravijo »črno zlato«,

NOVA ŠOLA

V torek je bila uradno odprta nova slovenska srednja šola v Gorici. To je šola za otroške vrtnarice, ki je priključena slovenskemu učiteljskišću. Vpisanih ima že enajst dijakinj. Začetne inčasne prostore ima v poslopju »villa Serena«. Za nekatere učne ure se bo pa morala še stisniti v poslopju, kjer je učiteljskiše.

Otvoritev, pravzaprav prvi dan šolskega leta, je bila skromna.

Požrtvovalni g. ravnatelj Seražin je sprejel vse gojenke na učiteljskišču in jih po prijaznih pozdravnih besedah peljal včasne prostore v dodeljenem poslopju.

Pripomniti je treba, da tudi tu ni še vse tako urejeno kot bi moralo biti.

Tudi dijakinje bodo morale hoditi od drevedreda na Cingrofu, do šolskega doma, kjer je pravo središče nove šole, katero smo dolgo časa pogrešali.

RAZSTAVA O SLOVENSKEM ŠOLSTVU

V prostorih Kluba Simon Gregorčič na Korzu Verdi 13 je odprta razstava o Gorisko - istrskem begunskem šolstvu v prvi svetovni vojni. Odprta je bila v četrtek zvečer.

Ob tej priložnosti je govorila ravnateljica slovenskega šolskega muzeja v Ljubljani Slavica Pavlič.

Razstava bo odprta do 17. novembra od 11. do 12. ure in od 18. do 2.

tudi revni beneško-slovenski zemlji pripomogla do boljšega življenja in blagostanja.

Samo če niso to šele računi brez krčmarjev, ki se bodo morda pojavili kaj kmalu v kakih milijonarskih družbah, ki bodo bogastvo iz zemlje pod Matajurjem odvajali kam drugam.

—o—

RAZPIS NAGRADNEGA TEKMOVANJA

Slovenska Prosveta - Trst in Zveza slovenske katoliške prosvete - Gorica

razpisujeta

nagradno tekmovanje zamejskih amaterskih odrov »MLADI ODER 75«

Predstave bo ocenjevala komisija, sestavljena iz gledaliških izvedencev in s po enim predstavnikom vsake organizacije.

Mnenje komisije bo dokončno.

Nagrade bodo podeljene za najboljšo odrsko izvedbo; »Pregleja nagrada za izvirni tekst. Nagrade za najboljše vloge; za glasbeno opremo, za razsvetljavo, kostume, dikcijo, za otroško in mladinsko predstavo.

Nagrajevanje bo javno, ko bo komisija končala z ocenjevanjem v začetku junija 1975.

Za tekmovanje se lahko prijavijo vsi amaterski odri v naši deželi, ki imajo v sezoni 1974-75 na sporedu dramsko predstavo v lastni režiji.

Prijave je treba nasloviti na naslov Slovenska Prosveta, Trst, ul. Donizetti 3-I ali Zveza slovenske katoliške prosvete, Gorica, viale XX Settembre 85.

KONCERTNA SEZONA

V četrtek, 14. novembra, bo v Verdijevem gledališču v Gorici prvi koncert, napovedane glasbene sezone, ki jo prirejajo Glasbena matica, Slovenska prosvetna zveza in Zveza slovenske katoliške prosvete.

Na prvem koncertu bosta nastopila Slovenski komorni orkester in Mladinski zbor iz Maribora.

Dirigiral bo Anton Nanut.

Abonmajske izkaznice se dobe na sedežih Matice in Zveze v Gorici, ul. Malta 2 in v pisarni Artur Koskuta, ul. Mameli 5.

Cena za pet abonmajskih koncertov znaša 4000 lir; znižana za dijake 2000 lir.

Vstopnina za posamezni koncert je 1000 lir.

Zakaj kljub denarju beračijo

V videmski bolnišnici je umrla te dni neka 78-letna beračica, ki so jo našli prejšnji večer nezavestno blizu njene kočice v vasi Variano. Po smrti so odkrili karabinerji v kočici cele vreče bankovcev in drobiža. Našteli so 279 kilogramov kovancev za približno pet milijonov lir in deset milijonov lir še veljavnih bankovcev, a večina je bila takih, ki niso več v veljavi, npr. še iz leta 1930, ker je rajna beračila vse življenje. Vse to bo podedoval neki njen nečak, ki ga pa doslej še niso mogli najti.

S petnajstimi milijoni bi si bila starka lahko olepšala zadnja leta življenja, vendar tega ni storila, kar je dokaz, da ji niti ni šlo toliko za denar, ampak da je beračenje pomenilo zanjo neke vrste strast oziroma opravilo, ki ji je pripravljalo zadoščenje in užitek. S tem si je tudi razlagati primere nekaterih bogatih ljudi, ki se sicer ne ukvarjajo s poklicnim beračenjem, a radi brskajo po odpadkih in zbirajo iz njih vse, kar je še količkaj uporabno. Ljudje jih zaradi te dozdevne skoposti in pohlepnosti kritizirajo in se jim smejejo, a pomisliti bi morali, da gre za nekake psihopate, za ljudi, ki imajo tako manijo in kateri se ne morejo upirati. Star rek pravi, da je vsakdo srečen na svoj način — nekateri iščejo srečo v zapravljanju, npr. v igralnicah, drugi v beračenju ali v brskanju po odpadkih.

S TRŽAŠKEGA

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Kulturni dom

Ivan Cankar

ZA NARODOV BLAGOR

v sredo, 13. t.m. ob 13.30 - Izven abonmaja

v četrtek, 14. t.m. ob 17. uri - Izven abonmaja

v petek, 15. t.m. ob 20. uri - Abonma red I

STALNO SLOVENSKO GLEDALIŠČE V TRSTU

Pavel Golia

J U R Č E K

pravljica v štirih dejanjih s prologom

Scena: Demetrij Cej

Kostumi: Marija Vidau

Glasba: Aleksander Vodopivec

Režija: Mario Uršič

V torek, 12. t.m. ob 15.30 — PREMIERA

—o—

TONE MIHELIČ RAZSTAVLJA V GENOVI

Slikar Tone Mihelič je med svojim letošnjim bivanjem v Parizu, odkoder se je pred kratkim vrnil, naslikal lepo število del, ki jih bo te dni razstavil na samostojni razstavi v neki galeriji v Genovi, obenem z nekaj novimi slikami s Krasa in z naše obale. Mihelič je v stalnem razvoju, poln umetniškega nemira. S svojimi pariškimi slikami potrjuje, da je odličen krajinar.

Jugoslavija je poslala avstrijski vladi odločno noto proti nakanam »preštevavanja« koroških Slovencev in glede neizpolnjevanja člena 7, državne pogodbe.

V Liki sta padla v spopadu z jugoslovanskimi varnostnimi silami dva oborožena hrvatska ustaša, ki sta se tam zadrževala že dalje časa. V Dalmaciji pa so aretirali pred kratkim večjo skupino hrvatskih nacionalistov. V Zadru je bila obsojena skupinica srbskih nacionalistov, ki so vodrževali zveze s četniki v tujini.

Roditeljski sestanek na učiteljskišču

Predzadnjo sredo je bil sklican na slovenskem učiteljskišču v Gorici prvi roditeljski sestanek. Udeležba je bila prav zadovoljiva.

Ravnatelj je najprej poročal o stanju šole, ki je dosegla letos že 45 vpisanih dijakov in dijakinj. Omenil je tudi, da je disciplina v šoli prav dobra in tudi izostankov je malo. Za učne knjige je poskrbljeno, za nekatere predmete se pripravljajo nova skripta.

Navzoči so nato prešli na posebno točko razgovora, in sicer o potrebi, da se uvede enoten dopoldanski pouk. Zato bi se moral začeti že ob osmi uri jutraj. Vsaka učna

ura naj bi trajala le po 50 minut. Celoten pouk bi se na tak način mogel končati že ob 14. in bi bili dijaki popoldne prosti za učenje in šolsko pripravo doma, ker se jim ne bi bilo treba popoldne vračati v mesto. Ravnatelj Seražin bo v tem smislu naredil vse potrebne korake.

Starši so si na tem sestanku izvolili tudi tričlanski odbor v katerem so Mladen Uršič kot predsednik, tajnica je Magda Pahor, odbornica pa Gabrijela Devetak.

Roditeljski sestanek je pokazal resnost in tudi dokazal potrebo sodelovanja med šolo in domom,

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Osnova za boljši pogovor

(Dopis s Koroškega)

Še pred letom sedemdeset si je komaj kdo predstavljal, da bi mogli koroški Slovenci v tako kratkem času poživiti narodno in kulturno delo, ali vsaj tega ne, da bo njih kulturno ustvarjanje zaživelo v povsem samostojnem, izvirnem umetniškem izrazu.

Priznam, ko prebiram nekatere književne prispevke v »Mladju«, ne morem zatajiti odpora nasproti težkemu koraku, s katerim ta ali oni pisec razodeva svoje breme oziroma breme »naše« slovenske usode. Kajti jaz sam v neko zgodovinsko usodno breme ne verjamem in tudi ne v usodnost, brezizhodnost ali neizbežnost slovenskega oziroma koroškoslovenskega položaja. Verjeti v usodnost ali zgodovinsko usodnost bi pomenilo verjeti v »determinizem«, kot filozofi, če se prav spominjam, imenujejo te vrste stanje. Človek pa je osebnost in ne predmet usode. Svojo usodo si sam kuje, seveda če je sposoben spoznati svoj položaj in odkriti poti, da ga lahko izboljša.

Kljub bremenu, katero gotovo ni izmišljeno, ampak doživeto, občuteno podano, pogosto tudi ujedljivo kritično, pa je seveda potrebno, da se brez tabujev, klišejev, užaljenosti ali zmagoslavnosti (češ, zdaj sem ti pa dal) oblikuje raven sproščene kritike, razčiščenja pogledov, raven pogovora skratka, v katerem ne bodo eni ali drugi prežali samo za tem, kdaj se bodo lahko naredili užaljene. Saj smo le toliko odrasli, da lahko prenesemo tudi nekoliko ostrejšo besedo, zlasti še, če jo narekuje globoka skrb in zavzetost za našo skupno usodo, za tisti del naše kulturne osebnosti, ki jo izoblikuje domača hiša in domača beseda.

Iz izročila, ki ga varuje domača beseda in hiša, oblikujemo svojo osebnost in svoj značaj. In vemo, da nam v življenju nekaj manjka, ako smo pustili v sebi zakrneti naš mladostni svet. In prav zato se ne čudim, da je tudi na Koroškem iz dneva v dan močnejša potreba po iskanju istovetnosti, in da se kaže v vedno močnejšem književnem izrazu. Koroškoslovenski svet hrani še veliko bogastvo doživetja in misli, in čaka, da ga odkrijejo in upodobijo. To je nova razsežnost v slovenskem kulturnem prostoru, ki jo je že pred leti najmočnejše izrazil Prežihov Voranc. Seveda pa je koroškoslovensko kulturno ustvarjanje istočasno neodtujljivi del same Koroške, tudi če tega odločujoči dejavniki zaenkrat še nočejo priznati. Čas bo vsekakor prinesel pravo spoznanje in po nekaterih znakih so-

deč jih le-to že začenja preraščati dolgoletne okvire, ne nazadnje po zaslugi odločnega mlajšega rodu, ki hoče povedati svoje in se ne pusti kar tako.

Nedolgo tega mi je neki Korošec, čigar starši so menda še nekaj znali slovensko, on pa ne zna, pripovedoval, da je zvedel za pisatelja Voranca šele tukaj na Dunaju. Zakaj da o njem na Koroškem ni bil ničesar slišal, se je izrazil, saj je Voranc vendar koroški pisatelj. Seveda pa krivda za to ni le na strani nemških Korošcev, oziroma natančneje nemških nacionalistov. Veliko ali pa lahko še bolj je na slovenski strani, kjer dozda odgovornim niti ni prišlo na misel, da bi rešitev za izboljšanje koroškoslovenskega položaja iskali ne samo v narodnoobrambenem delu, ampak tudi v seznanjanju javnosti druge narodnosti o kulturnih dosežkih, ki jih je ustvarila koroškoslovenska narodna skupnost. Mislim, da je Janko Messner s prevodom »Samorastnikov« zaoral na tem področju v ledino. In ta pobuda se bo na dolgi rok dobro obrestovala. Lahko samo želimo, da bi se nadaljevala.

S tem, da se koroški Slovenci odločajo za samostojno kulturno in narodno pot, za nem-

(Dalje na 7. strani)

NOVA ŠTEVILKA REVIJE »ZNAMENJE«

Pravkar je prispela v Trst nova, 4.-5. številka revije »Znamenje«. Dobiti jo je v Tržaški knjižarni. Vsebina je naslednja: Vladimir Truhlar »Duhovnost Srečka Kosovega«, Rafko Vodeb »Vračanje v življenje« (iz dnevnika med okrevanjem), Vekoslav Grmič »Ateistična duhovnost«, Vladimir Truhlar, »Transcendentalnost v "Očesu" Gregorja Strniše«, Anton Trstenjak, »Razhod med človekom in tehniko« (na to razpravo še posebej opozarjamo), France Papež, »Življenje in delo Tomaža Akvinskega«, Janez Janžekovič, »Tomažev nauk ob sedmi stoletnici«, Tone Stres, »Boga ni?«, Mircea Eliade, »Religioznost v modernem človeku«, Zapis, Ocene.

—o—

Izšla je druga številka mladinskega mesečnika »Pastirček«. Poleg povesti Dorine Konc »Mladost med gorami« prinaša dve pesmi Zore Saksida, eno pesem Ljubke Šorli, objavljena je tudi pesem »Novembrska«, ki jo je zložila Zora Saksida, uglasbil pa Zorko Harej, dalje »Obisk pri Sv. Jakobu v Trstu«, skavtski kotiček, smešnice in drugo.

V Nemčiji so iznašli svetlikajočo se obleko za otroke, ki morajo v šolo ali po opravkih, da bi jih lahko zaščitili pred avtomobilskim prometom. V obleko so vtkana umetna vlakna, ki se svetijo v mraku.

»Cerkev v sedanjem svetu« o katehumenatu odraslih

Zadnja, 7.-8. številka revije »Cerkev v sedanjem svetu« je okrašena na ovitku s pobožnimi motivi starih slikarjev s panjskih končnic — bister domislek. »Človeku se skoraj zdi, kakor da se med šumom čebel oglašajo velika modrost: Moli in delaj, bodi pa tudi vesel! Ali ni pisano: »Če pa ne boste kakor otroci...«, pravi opomba.

Uvodnik je napisal Tone Smerkolj pod naslovom »Ne le novi obrednik — predvsem nova miselnost«, ki je ubran na splošno temo te številke, ki je »novi red uvajanja odraslih v krščanstvo«. Smerkolj piše med drugim: »Ne vemo, kdaj bomo dobili slovenski duhovniki v roke novi Obrednik za uvajanje odraslih v krščanstvo. Pa to ni najvažnejše. Najvažnejše je, če je v nas miselnost Obrednika, če je v nas eros do oznanjevanja, če je v nas tisto silno spoštovanje do Kristusovih skrivnosti, ki jo kaže novi Obrednik.«

Več člankov obravnava nato katehumenat odraslih in otrok. O tem pišejo Marijan Smolik,

Manja V., Tone Smerkolj, Albert Metlikovec, Anton Rojc in drugi, ki prikazujejo tudi svoje izkušnje v tem pogledu. Franc Perko pa je prispeval članek »Nekaj misli o teoloških osnovah nove pastoralne«.

Drugi del revije, ki obravnava bolj splošne pastoralne oziroma duhovniške probleme, je tudi zanimiv. Samo z začetnicami A. V. podpisani ameriški slovenski duhovnik poroča pod naslovom »Amerika — kam greš« o nekaterih problemih ameriškega življenja. Med drugim piše: »Lansko jesen je bila izvedena zelo resna študija o vzrokih izgube duhovskih poklicev ljudstva. Bogastvo, uživanje je popolnoma prevzelo Amerikance in poleg tega ne potrebujejo ničesar, tudi duhovnika ne. Mnogi so tako čutili, da so nepotrebni, da je njihov duhovni apostolat ostal brez odziva in sodelovanja, in so vrgli puško v koruzo in se pridružili množicam. Drugi vzrok je izginjanje avtoritete duhovnika... Kot tretji vzrok pa anketa omenja veliko osamljenost duhovnikov. V tem je precej resnice. V mnogih škofijah se duhovniki srečajo le enkrat v letu, ob letnih duhovnih vajah.« Vendar meni dopisnik, da se v zadnjih dveh letih že obrača na bolje. Razveseljivo dejstvo vidi tudi v tem, da je boj med protestantskimi sektami in katoliško Cerkvijo skoraj popolnoma prenehal. Zahvala za to gre ekumenskemu gibanju, ki je zelo močno po vsej Ameriki.

Stanko Žakelj je napisal razpravo o afektivni zrelosti duhovnika, Stanko Ojnik razpravlja o dušnopastirski skrbi za civilno poročene, na koncu pa prinaša revija še razne druge zanimivosti. Ponoviti moramo pripombo, da manjka v njej obravnavanje pravih teoloških problemov, kar bi zanimalo tudi laike. Ali Slovenci nimamo več teologov?

Pesnik Ludvik Zorzut med nami

Prejšnji ponedeljek je bil gost v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu gospod pesnik Ludvik Zorzut. Proslavili so njegovo novo knjigo poezij, ki jo je izdala celjska Mohorjeva družba in zraven so se spomnili še pesnikovega življenjskega jubileja. Večer je privabil mnoge njegove občudovavce in prijatelje, prijatelje prosvetnega dela na vasi, kjer naš Ludvik Zorzut tako vneto deluje. O pesniku je govoril časnikar Saša Martelanc, njegove pesmi je bral Jože Peterlin, nato pa je sam sedel za mizo in je v svoji znani duhovitosti prebral nekaj

svojih pesmi v briškem narečju. Povedal je tudi, kdaj in kako so nastale.

Nato se je razvil zelo prijeten razgovor z njim. Spraševali so ga vse mogoče: ali je poznal Simona Gregorčiča, pa Alojza Gradnika, kdo so bili njegovi goriški profesorji in podobno. Ludvik Zorzut je iz svojega bogatega spomina vsem odgovoril, kolikor je znal. Tako se je večer zavlekel pozno v noč in je ostal vsem v lepšem spominu.

Prihodnji kulturni večer bo v ponedeljek, 11. novembra 1974.

V čem je fašistična nevarnost v Italiji

(Nadaljevanje s 1. strani)

kratkovidnostjo, ker ne vidijo več splošnih interesov države in demokracije, ampak le še lastne strankarske koristi in boj za oblast, po drugi strani pa tudi nenehno slabšanje gospodarskih razmer ter nespametna politika skrajne levice, ki pridno pomaga rušiti in blatiti demokracijo, misleč da bo za njo ona prevzela oblast, v resnici pa se lahko zgodi, da bo — objektivno vzeto — pripomogla le fašizmu, da pride na vrh. Lahko, da nekateri na skrajni levi — posebno v takoimenovani zunajparlamentarni — levi celo zavestno računajo na to, v upanju, da bo fašizem uničil »meščansko« demokracijo, nakar bi lahko ta skrajna leвица prevzela vodstvo »protifašističnega boja«. In ker je zgodovina dokazala, da fašistični režimi zaradi svoje lastne narave, ki je v nasprotju z duhom napredka v modernem svetu in z duhom človečnosti, pa tudi čisto enostavno v neskladju z zdravo pametjo, ne morejo ostati dolgo na oblasti, tem manj, čim manj so pripravljeni na kakšne kompromise, bi imela tako pustolovska skrajna leвица po lastnih računih ob nujnem zrušenju novega fašizma vse šanse, da pride na oblast in skuša uresničiti svoje revolucionarne teorije in utopije.

Strategija določenih skrajno-levih krogov nedvomno teži za tem in se tako sklada s strategijo fašističnih zarotnikov: čim bolj zmanjšati produkcijo, povzročiti masovno brezposelnost in poslabšati inflacijo, povzročiti nemire in občutek nestalnosti ter nespособnosti demokratične vladavine, da bi zagotovila učinkovito gospodarstvo in reševala socialne probleme ter izvajala reforme. S postavljanjem maksimalnih zahtev glede plač in socialnih pridobitev, katerim v sedanjem gospodarskem in finančnem položaju ni mogoče ugoditi brez akutne nevar-

nosti dokončne inflacije in gospodarskega zloma, hočejo vzbuditi nezadovoljnost širokih plasti javnega mnenja, predvsem delavcev in nameščencev, ki sami ne morejo presoditi, kaj gospodarstvo njihove države prenese in česa ne, ker nimajo dovolj gospodarskega znanja; ta splošna nezadovoljnost pa je tista spolzka nagnjena ploskev, po kateri naj bi zdrsula demokracija v prepad ter napravila prostor totalitarnim naslednikom.

V tem so realne možnosti italijanskega fašizma: v neaktivnosti demokracije, v vladah, ki so se same odrekle avtoriteti vladanja in se spremenila v diskusijski klub, v nezadovoljnosti mas, v dvomih javnosti o sposobnosti demokratičnega sistema, v neprestanem obrekovanju parlamenta in parlamentarcev, češ saj gre samo za čvekače, bedake in ljudi, ki jim je samo za »mastne

poslanske plače in v kratkovidnosti parlamentarcev samih, ki s svojo nedejavnostjo in pogostim mlatenjem prazne slame sami potrjujejo take sodbe. Danes bi že mnogi v Italiji sprejeli kak desničarski državni udar, posebno če bi spraval na oblast bolj »nevttralne« ljudi, kot so npr. generali ali polkovniki, ne samo brez pravega odpora, ampak celo z upanjem, da bo rešil probleme in zagotovil »red in mir« ter učinkovito gospodarstvo. Izkušnja uči, da s strani sindikatov, ki so tako glasni v kritiziranju demokratične vladavine, v takem primeru ni pričakovati odpora, kajti sindikalno vodstvo je v hipu odstranjeno in od zgoraj postavljeni sindikalni voditelji postanejo eno glavnih opor režima kot v vseh fašističnih in drugih totalitarnih državah. Toda polkovniki nimajo idej, programov in stranke, zato bi se morali na nekoga nasloniti. In tisti, ki bi jim rad nudil politično podporo, bi bili novofašisti.

V takem udaru je nevarnost novega fašizma v Italiji. Kaj pa bi to pomenilo za našo manjšino v Italiji, si ni težko predstavljati.

Osnova za boljši pogovor

(nadaljevanje s 6. strani)

ško-slovensko koroško sožitje na enakopravni ravni, je šele postavljen pogoj za uspešen izhod iz »izolacije«, postavljena raven za koroški pogovor, kajti v vnaprejšnjem priznavanju in postavljanju odnosa »močnejši nasproti šibkejšemu« ni nikake enakopravnosti, nikake rešitve, ampak samo milostna prošnja po razumevanju, po upoštevanju, kateri navadno sledi bolj ali manj prikrit diktat.

V kulturni ustvarjalnosti in narodni samobitnosti koroških Slovencev pa vidim še posebno poslanstvo, evropsko poslanstvo, ker ni prav nič pretirano, Koroškoslovenska kulturna dejavnost ni le nova razsežnost v slovenskem, koroško-deželnem, ampak tudi v avstrijskem in s tem nemškogovorečem kulturnem prostoru. Slo-

venci in nemško govoreči Avstrijci imajo končno le skupno tradicijo tisočletnega bivanja v eni državi in si medsebojno vsa stoletja niso bili tuji. Ako goroški Slovenci poleg lastnega kulturnega ustvarjanja opravljajo tudi vlogo posrednika sodobnih kulturnih stvaritev med avstrijsko-nemškim in slovenskim svetom ali pa v še širšem evropskem območju, opravljajo s tem edinstveno poslanstvo v srednjeevropskem prostoru.

Nedvomno da bo temu poslanstvu postavil pravo osnovo Kulturni dom v Celovcu, za katerega je sedaj končno gotovo, da bo slej ali prej zgrajen in v katerem bo slovenska koroška kultura našla svojo matično kulturno hišo. V tej hiši bo kulturna ustvarjalnost koroških Slovencev doživela nov polet in prinesla v širši slovenski kulturni prostor novo obogatitev, podobno kot je primorsko zamejsko kulturno ustvarjanje s Kulturnim domom v Trstu, s pisateljema Rebulo, Pahorjem ali slikarji kot sta Spacal in Černigoj, igralci kot Nada Gabrijelčič in Stane Raztresen, pevski zbori, revija »Primorska poje«, ipd., vtisnili po letu šestdeset celotni slovenski kulturi, rekli bi, da skoraj primorski, širši pečat.

i. s.

(Konec prihodnjic)

—o—

OLAJŠANO KMETIJSKO GORIVO - POVRNJE NI STROŠKI

Vsem kmetovalcem, ki se zaradi petrolejske krize niso mogli poslužiti nakazanega olajšane goriva, bodo povrnjeni stroški za prispevek (contributo di funzionamento), ki so ga bili svoj čas plačali ob prejemu bona za olajšano gorivo.

Stroški bodo povrnjeni sorazmerno s količino nakazanega, a ne dvignjenega goriva, v primeru, da ti presegajo 1.000 lir.

Prošnje in pojasnila nudi brezplačno Zveza neposrednih obdelovalcev, ulica Roma 20 v Trstu.

Sodobno kmetijstvo

Vloga avtohtonih selekcioniranih kvasovk pri pripravi vina

(nadaljevanje)

Pri načinu kletarjenja, ki prevladuje v naših krajih in ki je podvržen zlahka raznim škodljivim pojavom, bi prav večja uporaba čistih selekcioniranih, kvasovk omogočila nemoteno vrenje mošta. Vpliv škodljivih kvasovk bi z dodatkom čistih selekcioniranih kvasovk bil zmanjšan na minimum. Rez je škoda, da iz tako kvalitetnega grozdja pridobivamo pri nas le redkokdaj neoporečna vina. Za popoln uspeh uporabe dodatka kvasovk je potrebno imeti sicer avtohtone t.j.; za krajevne vrste trt domače kvasovke. Kvasovke, ki so se na določenem proizvodnem področju razvile v teku desetletij ali stoletij, dajejo sorti oziroma vinu tipičen značaj. V naših razmerah seveda ni tako nujno imeti avtohtone selekcionirane kvasnice, (sicer jih tudi ni na razpolago), kot je to potrebno pri svetovno znanih vinih, zadostovala bi že uporaba čistih kultur kvasnic. Na ta način bi si pomagali zlasti, ko imamo nezdravo grozdje, ko je grozdje

siromašno na kvasnicah zaradi uporabe organskih fungicidov proti gnilobi in kot npr. letos, ko pride do padcev temperature, nadalje takrat, ko smo preveč žveplali itd.

Kakšne so prednosti dodatka čiste kulture kvasovk.

Že sama uporaba čistih kultur kvasovk (torej ne avtohtonih selekcioniranih kvasovk, ki jih za zdaj pri nas še ni dobiti, v Sloveniji jih bodo kmalu imeli tudi za primorsko področje), bi nam zagotovila hitrejši pričetek vrenja, enakomeren in popolen potek vrenja in izključitev nezaželenih vrenih proizvodov. Dvig kvalitete vina je tudi v naših razmerah možen. V ta namen se je pa potrebno nekoliko bolj poglobiti v skrivnosti kletarjenja. Vedeti moramo, da imamo opravka z mikroorganizmi, na katere lahko pri dobrem poznavanju vplivamo pozitivno. Lahko jih naredimo koristne in seveda, na žalost, tudi škodljive:

(Konec)

ŠAH

Objavljamo tretjo zmago Karpova nad Korčnom, po kateri praktično ni dvoma, kdo od obeh se bo pomeril s svetovnim prvakom Fischerjem. Partija je neglede na obeležje poučna, saj dokazuje, da hladnokrvna in ekonomična obramba lahko uspešno zavre še tolikšno nasprotnikovo pobudo.

KORČNOJ - KARPOV (17. partija)

1. d4 Sf6, 2. c4 e6, 3. g3 d5, 4. Lg2 dc., 5. Sf3 c5, 6. 0-0 Sc6, 7. Da4 Ld7, 8. Dc4: cd., 9. Sd4: Tc8, 10. Sc3 Da5, 11. Td1 Le7, 12. Sb3 Dc7, 13. Sb5 Db8, 14. Sc5 a6.

Zamenjava dam po 14. ... Se5, 15. Sd7: Sc4, 16. Sb8: Tb8., 17. b3 itd. je seveda zelo ugodna za belega.

15. Sd7: Sd7:

Spet je 15. ... ab5., 16. Sf6+ Lf6., 17. Db5: zaradi pridobljenega kmeta — in ne samo zaradi njega — ugodno za belega.

16. Sc3 (16. Sd4 bi naletela na 16. ... Sce5 in beli bi izgubil pobudo) Sde5, 17. Oa4 0-0, 18. Lf4 Da7, 19. Le5: Se5., 20. De4 Sc6, 21. Td7 Lc6, 22. Tad1 Db6.

Grobi in zanimivi bi bili napaki:

A) 22. ... Tfd8?, 23. Dc6: bc6., 24. Ta7: Lc3., 25. Td8: + Td8., 26. bc3: in beli bi izšel iz zamenjav za figuro močnejši.

B) 22. ... Lc3., 23. bc3: Tfd8?, 24. Dc6: brc6., 25. Td8: + z matom v naslednji potezi.

Takih napak pa Karpov seveda ne dela, še mnogo bolj prefinjenih ne!

23. Dc2 Sa5, 24. Tld3 h6, 25. a3 Tc7, 26. b4 Td7., 27. Td7:

Beli si ne upa s 27. ba5: Td3., 28. ab6: Tc3: dati obeh trdnjav za damo, saj bi po vdoru črnih trdnjav na prvo vrsto izgubil še lovca.

27. ... Tc8, 29. Td3.

Če 28. ba5: Da5., saj beli skakač tako in tako pade. Z igrano potezo pa beli grozi: 29. ba5: Da5., 30. Da4 Lc3., 31. Da5: La5., 32. Lb7., nakar pade še črni kmet a6.

28. ... Sc4, 29. Se4 Dc7, 30. Sc5.

Po našem je to odločilna napaka, zaradi katere bo padel beli kmet in pozicija belega se bo v hipu sesula. Zakaj ni beli igral 30. Sf6: ?

30. ... Se5, 31. Td2 b6, 32. f4 bc., 33. fe: De5, 34. Lb7 Tc7, 35. De4 Da1 +, 36. Kg2 Da3, 37. bc: Tc5., 38. Td3 Da5, 39. Df3 Db6, 40. Td7 Tf5, 41. Dg4 Df2+, 42. Kh3 g6. Beli se vda.

Skrivnostni nagrobni napis

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

O eni takih groženj poroča znani filolog in runoslovec prof. Wolfgang Krause v svojih knjigah »Runen« in »Die Runeninschriften in älteren Futhark« (Runski napisi v starejšem futharku). To je mila formula: *tistil mistil kistil*, katere pomen runoslovci še do danes niso mogli razrešiti. Zanimivo pa je, da se da s precejšnjo lahkoto razrešiti s pomočjo slovenščine, kajti znano je, da je slovenščina zelo starinski jezik in je ohranila v sebi skoro nedotaknjene mnoge jezikovne elemente nekdanjih nordijskih jezikov. Napis *tistil mistil kistil* je v resnici nekaka jezikovna uganka. Tisti, ki si ga je izmislil, ga je nalašč napravil za navadne ljudi nerazumljivega, da bi bil bolj skrivnosten in da bi imel večjo čarovno moč. Zato se ga je treba lotiti s te strani, namreč da ga razčlenimo: *tis-til mis-til kis-til*. Zlog *til* pa je pomenil isto kot v današnji slovenščini narečna besedica *tle* ali knjižna besedica *tu*. Besedico *tis* je treba brati od zadaj naprej, torej *sit*, kar spominja na slovenski glagol *pocajtati* ali *pocajtati se* (s čarovnijo ozdraviti), *sit* je torej pomenilo isto kot »eajt«, čarovnija. Zlog *mis* je treba razumeti kot *mrzk(o)* in zlog *kis* je treba brati spet od zadaj naprej, torej *sik* ali bolje *syk*, kar je pomenilo toliko kot *bolan*, *bolezen*, od česar je ostalo x slovenščini *suh* in »sušca« (jetika) ter suščen (jetičen, tuberkulozen). Napis je torej pomenil: *tu čarovnija, tu mrzko (zlo), tu sušica (bolezen)*. To bi doletelo

tistega, ki bi prevrnil nagrobnik ali izropal ali oskrnil grob.

Iz tega je razvidno, s kakšno ganljivo skrbjo in ljubeznijo so ljudje že v davnih časih skrbeli za grobove svojih dragih.

—o—

Odkritije, ki se tiče preobljudenosti

Kongres o problemih preobljudenosti v Bukarešti je vzbudil v Italiji precejšnje zanimanje. Ustanova »Carlo Erba« v Milanu je priredila te dni javno debato o teh problemih, ki se je začela s predavanjem dr. Carla Sirtoriya, glavnega ravnatelja Instituta Gaslini v Genovi o metodologiji sredstev proti spočetju. V predavanju je povedal med drugim, da bo po vsej verjetnosti v prihodnosti narava sama rešila problem preobljudenosti, ker se pojavlja nov tip ženske, intelektualke, suhe in živčno napete z brezjajčnimi mesečnimi cikli, kar pomeni, da jajčece ne more biti oplojeno. To je možno tudi ugotoviti oziroma izmeriti. Tako se bo samo po sebi zmanjšalo število rojstev. Glede na popolno smotrnost narave, dokler vanjo ne posegajo ljudje, je ta teorija popolnoma verjetna.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. • Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77-21-51

Kje so slovenski nogometaši?

Ko smo govorili o deformacijah v politiki vodenja slovenskih amaterskih nogometnih klubov, ali vsaj takih, ki se imajo za to, smo poudarili, da ne moremo pojmovati več nogometaša kot amaterja, če klubi z njim prekupčujejo za nadmilijonske cene. Poudarili smo tudi, da je zgrešena — in to ne samo v narodnostnem vidiku — politika vključevanja v enajsterice igralcev, ki v naših krajih služijo vojaški rok. Tovrstni igralci se namreč po opravljenem vojaškem roku vrnejo domov in klub od njihovega sodelovanja nima nič.

Med nedeljskim kriškim derbijem smo lahko zapazili, da navijači obeh ekip ne odobravajo — vsaj popolnoma — politike ki

ju vodita tako Vesna kot Primorje. Seveda pa se najdejo tudi taki, ki zagovarjajo stališče obeh odborov. Zanimivo bo pogledati, s kakšnimi argumenti skušajo opravičiti svoje stališče. Za Vesno — torej za drago kupovanje igralcev — menijo, da se je s tem strinjala celotna vas. Kaj hočemo, če so se cene ob inflaciji dvignile tudi nogometašem-amaterjem! Na protipredlog, da bi izdani denar lahko mnogo koristneje vložili v resnejše priprave mladincev in naraščajnikov, ki bodo že čez leto dni lahko nadomestili prazna mesta v 1. ekipi, odgovarjajo, da je sicer res, res pa da je tudi, da mora Vesna že letos doseči kar se da visoko mesto na lestvici.

Tudi v primeru Primorja je odgovor podeden. Trenutno pri nas — v naši vasi — ni igralcev, ki bi lahko nastopali v prvem moštvu in ker so se obenem poškodovali ključni člani ekipe, smo bili prisiljeni, da si pomagamo, kot vemo in znamo. Vendar je kaj lahko odgovoriti, da ta odgovor ne drži popolnoma, saj smo že pred pričetkom prvenstva vedeli, da Primorje, ki razpolaga s tako skupim številom igralcev, ne bo zaradi poškodb že kaj kmalu moglo poslati na igrišče 11 nogometašev. Vemo pa tudi, da slovenskih nogometašev ne manjka, saj jih dolga vrsta igra pri italijanskih klubih. Treba se je vprašati zakaj? In v odgovoru na to vprašanje, v analizi odgovorov posameznih nogometašev, ki igrajo drugje, bomo dobili popolnejšo sliko o ozadju naše ga nogometa.

S.R.

pohištvo

KOZMAN

VABIMO cenjene odjemalce naj obiščejo NOVO TRGOVINO S POHIŠTVOM v Ulici Castaldi 3 v Trstu - Tel. 762966 (pri Trgu Garibaldi).

OGLEDALI si bodo med drugim edino razstavo na Tržaškem vseh vrst izdelkov z n a n e TOVARNE MEBLO (kmečke dnevne sobe, skrinje, kmečki koti itd.) in velik izbor kuhinj Podjetja CUMINI.